

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hr. Aukens rygmærker skal jeg ikke blande mig i, men bare bekræfte, at aftalebrud er uacceptabelt, og også bekræfte, at når jeg siger konstaterer, så mener jeg dermed ikke på nogen som helst måde at forholde mig passiv til det, det foregår. Jeg føler, vi er i en proces. Jeg føler slet ikke, at den proces er afsluttet.

Så derfor kan man sige, at jeg ikke accepterer, men at jeg konstaterer. Det er måske det rigtige ord. Det, jeg sagde, var, at vi ikke vil acceptere, at det må ske. Men det, jeg konstaterer, er, at det i øjeblikket er de signaler, der er på banen.

Men processen er jo ikke slut. Vi har ikke på nogen som helst måde hverken accepteret eller konstateret, at sådan er det endt, men jeg kan jo igen konstatere, at der er kræfter, der arbejder i den retning. Det beklager jeg dybt. Og der må jeg sige, at jeg sådan set godt forstår hr. Svend Aukens vredesudbrud, for jeg synes også, det virkelig er ude af trit med god parlamentarisk disciplin og tradition. Når man oven i købet har en skriftlig aftale, hvor der eksplicit står nævnt miljøbonus, som vi alle sammen ved var en del af den handel eller trade-off, der blev lavet i forhandlingerne, så står man også ved det, når man kommer til at skulle levere den del, som man selv har skudt ind.

Kl. 15.05

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter Enhedslistens opfattelse er der en forstemmende mangel på vision omkring, hvordan vi skal løse det grundlæggende danske energiproblem, i den redegørelse, som ministeren har fremlagt. Jeg vil sige det så enkelt, at Enhedslisten ikke kan støtte redegørelsen.

Redegørelsens hovedlinje er efter min mening simpelt hen forkert. Hvis man følger den linje, der er udstukket fra regeringens side, betyder det, at Danmark vil kunne komme til at befinde sig i en uløselig energikrise i løbet af et eller to årtier, nemlig når vi står i den situation, at vi får et forsyningsproblem.

Hr. Martin Lidegaard var inde på grundproblemet, men egentlig er der ikke så mange, der klart har skåret ud, hvad det rent faktisk er, vi står over for. Vi står over for den situation, at olie, ikke kun den danske olie i Nordsøen, men

også de samlede ressourcer på verdensplan af olie, snart er brugt.

Dansk energipolitik tager ikke højde for det problem. Tværtimod går dansk energipolitik i øjeblikket ud på at bortsælge, endda uden ordentlig statslig beskatning, den olie og naturgas, som vi har tilbage i Nordsøen, hurtigst muligt.

Så får vi en energiplan, som bygger på, at man fortsat skal basere sig på et alt for stort forbrug af kul, olie og benzin. Ikke en energiplan, som indeholder et svar på, hvordan vi får skabt en elproduktion baseret på vedvarende energikilder, inden det er for sent, ikke en plan, der forklarer, hvordan vi får løst den fuldstændige ubalance, der er i den danske trafikpolitik, som baserer sig på at prøve at skabe et stadig større benzinforbrug; som nedprioriterer den kollektive trafik; som opprioriterer motorvejsbyggeri og bilisme; som fjerner takstilskud i den kollektive trafik; som gør alt, hvad der overhovedet kan gøres, for at forøge den danske CO₂-forurening ved hjælp af øget benzinforbrug.

Jeg kan ikke give hr. Svend Auken ret, når han siger, at dansk energipolitik har været en kæmpe succes, indtil den her regering kom. Hr. Auken var inde på den historiske del tilbage til Anker Jørgensen-regeringen. Det kan godt være, den gjorde nogle ting i den situation. Det kan også godt være, at socialdemokratisk ledede regeringer har taget nogle skridt, som har været med til at hjælpe den folkelige bevægelse, der skabte vindmølleeventyret. Så der har været positive ting.

Men det var altså også en socialdemokratisk ledet regering, der forærede nordsøenergien til Dansk Undergrunds Consortium stort set uden beskatning, og som var med til at gennemføre de horrible gasaftaler og beskatningsforhold, som vi nu kæmper med.

Men vi glæder os over, at der var et flertal i Folketinget, som var indstillet på at pålægge regeringen at føre forhandlinger med parterne i Nordsøen om en øget beskatning, og hvis der var ét punkt, som jeg noterede med tilfredshed i ministerens besvarelse af forespørgslen, så var det, at han understregede i loyalitet over for den beslutning, der blev truffet i Folketinget under forespørgselsdebatten, at der skal opnås et resultat med en rimelig fordeling. Ellers kan det ikke blive en frivillig ordning. Sådan hørte jeg ministeren sige, og det var også i overensstemmelse med det, som et flertal vedtog under forespørgselsdebatten.